

متن پرسش

استاد طاهرزاده می‌فرمایند که هر انسان در عین ثابت و انتخاب اولیه خودش شخصیت خاصی رو برای خود انتخاب کرده است؛ و در جای دیگر می‌فرمایند که اعیان ثابت مخلوق نیستند و وجود خارجی ندارند و صرفاً در علم ذاتی خدای متعال هستند. چطور چیزی که وجود خارجی ندارد می‌تواند اختیار و انتخاب داشته باشد؟ چطور وقتی که هنوز یک انسان یا موجود دیگر به وجود نیومده چطور خدا تشخیص می‌دهد چیزی که هنوز اصلاً وجود ندارد چه انتخاب‌هایی دارد؟ مثلاً خدا چطور به این نتیجه رسید فلان آدم شخصیت خوب و سعادت‌مند رو انتخاب می‌کند و فلان شخص هم شخصیت پلید و اهل شقاوت را می‌خواهد؛ وقتی که هنوز هیچی از اون شخص وجود ندارد بر چه حساب و مبنایی این انتخاب انجام می‌شود و به اون موجود غایب که هنوز اصلاً وجود ندارد نسبت داده میشه؟ در متون مربوط فلسفه و عرفان اسلامی بر اهمیت این انتخاب بنیادین تاکید شده و گفته می‌شود که شخص تا ابد در زندگی دنیوی و اخروی خود با پیامد‌های این انتخاب مواجه خواهد بود و سیر و جهت کلی حیات و کیفیت حضور شخص در دنیا و آخرت بر اساس همین انتخاب شکل می‌گیرد و مسئولیت آثار و پیامد‌های این انتخاب در دنیا و آخرت همیشه به اشکال مختلف متوجه هر مخلوقی است. اگر ممکن هست اندکی در مورد اعیان ثابت و این انتخاب اولیه و بنیادین توضیح بدهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی. سلام علیکم: هم‌چنان که مستحضرید بحث، بحث دقیقی است. آن‌هایی که بحث «عدم خلقت عین ثابت» را در ابتدای امر دارند، به این معنا است که وجود علمی آن را مدّ نظر قرار می‌دهند که البته حضرت حق بر اساس آن وجود علمی، آن مخلوق را وجود می‌دهد. بنابر این، وجود علمی مخلوق برای خود مخلوق با تمام لوازمی که یک مخلوق مختار در خود دارد، در میان است. در این مورد، بد نیست که به بحث «عین ثابت» که در جزوه‌ی «عرفان نظری» است رجوع فرمایید شاید جواب خود را دریافت کنید. آدرس جزوه‌ی مربوطه عبارت است از:

<http://lobolmizan.ir/leaflet/۱۳۴۴>

در ضمن به صورت‌های مختلف به موضوع عین ثابت در جواب سوال‌های سایت بحث‌هایی شده‌است؛ خوب است که آن را در قسمت «جستجوی سایت» دنبال فرمایید. موفق باشید

موفق باشید

